

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Plzeň 2016

David Polcar

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
AUTORSKÁ KNIHA
MAGIE ČÍSEL
David Polcar

Plzeň 2016

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

specializace Grafický design

Bakalářská práce

AUTORSKÁ KNIHA

MAGIE ČÍSEL

David Polcar

Vedoucí práce: Doc. MgA. Kristýna Fišerová

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2016

Čestné prohlášení

Já, David Polcar prohlašuji, že jsem při psaní bakalářské práce: „Autorská kniha – Magie Čísel“ neporušil cizí autorská práva, vypracoval jsem ji samostatně a pod dohledem vedoucí práce. Použil jsem pouze odbornou literaturu a zdroje informací, které jsou uvedeny na konci této práce.

V Plzni, dne:

.....

podpis

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych tímto poděkovat vedoucí své bakalářské práce paní Doc. MgA. Kristýně Fišerové, za její vstřícný přístup, odborné vedení a přínosné rady po celou dobu tvorby mé práce. Zároveň bych rád poděkoval paní Doc. akad. mal. Dittě Jiříčkové za celé 3 roky, za její odborné vedení a podporu během studia.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	9
3. CÍL PRÁCE	13
4. PROCES PŘÍPRAVY	15
5. PROCES TVORBY.....	17
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	19
7. POPIS DÍLA	22
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	25
9. SILNÉ STRÁNKY.....	27
10. SLABÉ STRÁNKY	29
11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	30
11.1. KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA	30
11.2. INTERNETOVÉ ZDROJE.....	31
12. RESUMÉ	32
13. SEZNAM PŘÍLOH.....	33

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

K umění mě to táhlo odjakživa. V mém příbuzenstvu je několik profesionálních výtvarných umělců, které jsem mohl důvěrně sledovat při práci. Zejména mého dědu, Miloslava Polcara, akademického malíře a bývalého docenta Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze na katedře výtvarné výchovy. Věnoval se mi v mých začátcích. Učil jsem se u něj v ateliéru kreslit a malovat. Zasněžoval mě do tajů výtvarného umění. Bral mě na různé výstavy do galerií.

Výtvarné umění mě přitahovalo čím dál víc a proto mě rodiče přihlásili na základní uměleckou školu ZŠ Petřiny Sever. Chodil jsem na soukromé hodiny výtvarného umění k Prof. Věře Roeselové a do ateliéru Kaštan k MgA. Jitce Hilské. Na školu jsem byl přijat a studoval do 9. třídy. Když jsem se rozhodoval kam směřovat po dokončení základní školy, tak abych využil svůj talent a nabyté zkušenosti, rozhodl jsem se pokračovat na Střední a Vyšší odborné škole reklamní a umělecké tvorby MICHAEL v Praze.

Zde jsem nahlédl do digitálního pojetí v umění. Pro mě zcela nového odvětví, které mě učarovalo spojením klasického umění digitální tvorby.

Z ateliéru jsem se propracoval za monitor počítače, kde se odehrával zcela jiný svět, než na který jsem byl dosud zvyklý. Tvorba na počítači mi umožnila vytvářet animace, upravovat fotografie, skládat text, učit se typografii a mnoho dalšího. V tuto chvíli jsem již věděl, že mé kroky dále povedou ke grafickému designu. Po úspěšném odmaturování jsem si podal přihlášku do Plzně, na Fakultu designu a umění Ladislava Sutnara.

Nerozhodoval jsem se dlouho pro výběr právě této školy. Věděl jsem z vlastní prohlídky univerzity i z hodnocení studentů, bývalých nebo současných, že studium zde mi přinese velký pokrok v mém zvoleném oboru a mnoho zkušeností z praxe a rozhovorů s nejlepšími daného oboru. Kvalita výuky byla velice vysoká. Především se mi líbilo propojení mezi ateliéry, měl jsem možnost sledovat fotografy, filmaře nebo fashion design, což je výhoda pro tvůrčí práci a inspiraci. Nejvíce přínosný předmět pro mne byly dějiny umění, kde jsem se dozvěděl celou historii umění od pravěku až do současnosti. Fotografie mi ukázala nové úhly pohledu, naučil jsem se nové techniky, například knihtisk, sítotisk a další.

Hlavní hybnou silou pro mě byl ateliér grafického designu, kde mě vedoucí ateliéru, paní Doc. akad. mal Ditta Jiříčková naučila mnoho o kompozici a tvorbě a přemýšlení nad tématem. Otevírala mi trpělivě oči, abych si uvědomil, kde se nachází chyby a ukazovala na co se mám zaměřit a soustředit dál.

Pod jejím profesionálním vedením jsem se naučil spojit objekty tak, aby dávaly smysl nejen mě, ale i ostatním. Zároveň aby dokázaly vypadat esteticky zajímavě, měly v sobě kusy současné problematiky a vyjadřovaly hlavní myšlenku, tak jednoduše, že se dostane ke každému.

V prvním ročníku jsem vytvářel klauzurní práci, triptych na téma Rok české hudby, kde jsem použil linie symbolizující pohyb rukou dirigenta a spojení hudby v gestech. K vytvoření této práce mi z velké části dopomohl dirigent Rafael Kubelík. Studoval jsem veškeré pohyby jeho rukou u známých symfonií, tyto pohyby jsem poté mohl snadněji lineárně znázornit.

Další prací, kterou jsem vytvořil, byl kalendář. Nebyl vytvořen jako klasický kalendář, ale vytvořil jsem čáry, které na sebe na každé stránce navazovaly. Reflektovaly současné dění ve světě s uprchlíky, znázorňovaly jejich trasy a propletené osudy. v kalendáři byl hlavním parametrem čas, mohl jsem být v minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Mohl jsem ho proplétat a spojovat.

Poté jsem vytvořil autorský knižní objekt, knihu pojmenovanou Demokratická představivost. Kniha obsahuje můj pohled na současný svět. Snažil jsem se v ní zaznamenat vše podstatné, co mě za poslední roky ovlivňuje: média, tisk, rádio, internet. Chci dokázat, že i kniha může být zajímavá a čtenář si může přečíst moje myšlenky.

Mým zájmem není tvořit autorské knižní objekty jen jako artefakty, ale zároveň chci, aby mé práce mimo jiné obsahovaly i témata současného světového dění.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Z velkého množství velice rozličných témat, se mi zalíbilo jedno nejvíce. Věděl jsem, že pokud si ho vyberu, budu mít hodně možností jak s ním naložit a mít možnost předvést své dovednosti a kreativitu. Měl jsem nesčetně nápadů a tak má volba byla jasná – Autorská kniha.

Knih jako objekt je velice zajímavá forma vyjádření psaného umění různými projevy. Zajímá mě současný svět a jeho problémy, sdílený obsah a témata, která nabízí velké možnosti k vyjádření.

Vybrat si své vlastní téma pro mě byla výhoda, kterou jsem využil ve prospěch zamyšlení nad aktuálními problémy a současností. Magie čísel, tak jsem nakonec pojmenoval svou knihu. Nad tématem jsem začal přemýšlet již v předchozí knize Demokratická představitivost.

„Nacházíme se ve společnosti médií, kterou charakterizuje obrovská nadprodukce obrazů, obrazu obrazů, výkladu obrazů, informace o informacích. Žijeme v jakési síti, ve které obíhají sdělení a sdělení o sděleních. Schopnost času je dnes zvláštním způsobem zrychlena. Všechno se neustále někde natáčí, registruje, zapisuje, kumuluje slova, myšlenky, věty a podobně. A proto se to neustále někde rychle vytrácí z té obrovské spousty záznamů, můžeme použít jen nepatrnou část. Paradoxem našípočítačové doby je, že to co jsme si zaznamenali, aby nám to neuniklo, abychom si to mohli přečíst až budeme mít volný čas,

nám unikne, protože nikdy nebudeme mít dost volného času si to všechno přečíst, poslechnout, shlédnout." ¹

Nadcházející epocha je epochou technických obrazů. Umělá inteligence počítače ovlivňuje současnost. Člověk v této době žije. Člověk je ovládaný binárním kódem a to se týká současné doby. Dnešní člověk takřka neunikne z dosahu médií: televize, rádia, novin, časopisů atd.

„Množství nosičů informací různého druhu nás samovolně zaplavuje přívalem obrazů a obsahů. Člověk se naučil tento proud částečně ignorovat. Postupně snižuje propustnost svých smyslových senzorů, tak jako tomu činí u mnohých jiných vjemů, avšak zrušit vliv médií nedokáže. Celý vesmír je prostorem hlučného zmatku. Vše v něm je předmětem neustálého bombardování milionu konfliktních, elektromagnetických a zvukových vln. Život se tomuto zmatku brání používáním smyslových orgánů, které připomínají úzké škvíry, kterými dovnitř proniká pouze velmi omezený rozsah existujících frekvencí. Někdy je však i to příliš mnoho, a proto jsou zde další zábrany nervového systému, které filtrují vstupy a rozdělují je na užitečné informace a neužitečný šum. Vystavíme-li kočku pokračujícímu tikání hodin, zvíře na zvuk chvíli reaguje, za okamžik však uzná zvuk za nepodstatný šum a přestane ho vnímat. Ani nerv vysílající signál z ucha do mozku pak informace o zvuku nevysílá. Pravidelný stimul byl označen za neužitečný šum a jako zdroj informací zavržen. Jakmile však tikání přestane, kočka nastraží uši

¹ BĚLOHRADSKÝ, V. *Mezi světy & mezisvěty*. Praha: Votobia, 1997. 194 p. ISBN 978-80-87683-04-0.

a okamžitě si absence šumu všimne. Důležitá je změna, byť v podobě absence něčeho co bylo a již není, ne plynulá kvantita. To se podobá způsobu, jakým pracují počítače. Počítač pracuje na základě programových informací, které jsou dodávány podle teorie, která informaci popisuje jako funkci nepravděpodobnosti. Čím je informace méně pravděpodobná, čím je méně stereotypní, čím méně jí můžeme popsat na základě podobnosti s informací předešlou, tím větší má informační objem. Ten pak odpovídá důležitosti zachyceného vjemu. Není proto překvapivé, že se současným vývojem počítačových systémů ruku v ruce přichází i větší porozumění životu. Podobnou strategii volí i média. Snaží se prolomit obranu diváka, programově hledají nové formy, či novou kvalitu například šokující sdělení, které se na okamžik vyčlení z informačního šumu a budou příjemcem zaznamenány. Přestože člověk sužuje průchodnost svých receptorů, není vůči této mediální bouři imunní, neunikne jejímu vlivu na své podvědomí. Myslím, že tyto nové zkušenosti se mohou otiskovat hluboko do našich myslí. A tak stejně, jako radioaktivní záření mutuje neuvědomělý živý organismus, média a technologie působí na lidstvo až kamsi k hranici genetického zápisu.”²

Pod magií čísel se schovává široké téma, které se týká výtvarného umění, začal jsem se tak o tyto věci více zajímat. U tohoto tématu se nabízelo zpracovat knihu jako určitou symboliku čísel nebo porovnání mýtických a sakrálních významů. Zjistil jsem, že toto pojetí je silně preferované v různých nakladatelstvích, zabývajících se tématem

² DE CHARDIN, P. T. *Vesmír a lidstvo*. Praha: Vyšehrad, 1990. 272 p. ISBN 80-7021-043-5.

ezotericky. Přesně to tedy vystihuje můj současný pocit, jak se podílely numerické prvky na obrazu světa a umění. Jako numerické prvky prostřednictvím nových technologií.

Zaměřil jsem se na současnost. Zajímá mě propojení života každodenní reality a umění s numerickými technologiemi počítačů a medií a jejich globální splývání.

„Net.art nebo internetové umění není totéž jako umění na internetu. Net.art jako své výhradní médium využívá principy a možnosti internetu (hypertext, interaktivita), nemůže tedy existovat jinak než na internetu a je svou povahou zcela nemateriální, digitální. Net.art se jako směr zrodil v polovině 90. let z iniciativy umělců jako VukČosić, Jodi.org, Alexei Shulgin, OIiaLialina, and Heath Bunting. Šlo o mezinárodní hnutí, jež mělo specializované servery (nettime) a mailing listy (rhizome). Hlavními charakteristikami tohoto hnutí byl internet coby nově objevený prostor komunikace pro sdílení a výměnu myšlenek, kritika konzumního přístupu k životu a komercializace umění (net.art jako všem dostupná nekomoditní forma umění) a také optimismus pramenící z globalizovaných možností internetu při přetváření společnosti. Po několika letech však net.art ustoupil poněkud do pozadí zájmu.”³

³ Net.art [online]. [cit. 2016-03-18]. Dostupné z: <http://www.artlist.cz/klicova-slova/netart-4952/>

3. CÍL PRÁCE

Cílem mé práce je vytvořit autorský knižní objekt, který by obsahoval téma Magie čísel, který má množství vazeb a rozbíhá se do všech stran.

Další věcí, kterou chci v knize ukázat je současný stav člověka pod diktátem čísel a současně reflektovat čísla ve výtvarném umění. Člověk je v dnešním světě velice ovlivněný a spoutaný.

„Dnešní doba do níž se velice populárním způsobem promítá číselná registrace lidského jedince a jeho kolektivní instrumentalizace: sportovních soutěží na jedné a vojenství straně druhé. Právě sport se stal jedním ze signifikantních témat moderny, kde jeho princip očíslovaného jedince je znázorněn osobou sportovce. Ať již jako jednotlivec nebo v kolektivu mužstva je atlet nekompromisně podřízen diktátu zvyšování výkonnosti a zlepšování časového výsledku. Na obrazech bývají sportovci zobrazováni bez obličeje, jejich identita je vymezena pouze detailem čísla na dresu. Sportovec, jako očíslovaný stroj, vypuštěný dle startovních listin na trať k utržení co nejlepších branek, bodů, vteřin.

V letech po první světové válce nahlíží často umělci na lidského jedince jako na stroj, fungující robot, konstruovaný mozek a pedantský automat, jako na součástku obskurní biomechanické mašinérie. Člověk jako automaticky fungující přízrak, anonymní robot, jehož život mluví řečí čísel a měr, časových údajů a bankovek.

Člověk dnešní doby se stává evidovaným subjektem, policejně registrovaným a zařazeným do databanky. Člověk je navíc reprezentován mnohými dalšími číselnými či alfabetyckými kódy - od

rodného čísla, čísla pasu, identifikačního průkazu, řidičského průkazu, volební registrace po čísla kreditních karet, internetových adres apod.

To vše, zakódováno tajemnými numerickými kódy, putuje často bůhvídkde po informačních sítích. Občan je zmapován v nesčetných a neznámých databázích. Skutečnost registrace je prakticky nejmarkantnější ve věznicích či pracovních táborech. Číslo, pověšené kolem krku, našité na stejnokroji či vytetované do kůže, bývá jedinou identifikací, která mu v anonymitě bezejmenného kolektivu zůstává.“⁴

Jako instalaci jsem vytvořil autorský knižní objekt, součástí objektu jsou dva plakáty a videoprojekce, kde se objevuje věc glitchartu. Forma, která pracuje na principu chyby.

Velice mě zaujalo, že chyba dokáže být součástí řádu, naučil jsem se použít glitch art a vytvořil jsem animaci, která je součástí mé instalace.

Animace znázorňující chyby v obraze. Obraz jsem sám zpracoval formou chyby, která je v pohybu, naráží to až na hranice lidského vnímání, obraz se střídá v rychlých časových frekvencích.

⁴ von Maur, K. Člověk pod diktátem čísel. *Grapheion*, Praha, 1997, no. 3/4, p. 139–140. ISSN 1211-6890.

4. PROCES PŘÍPRAVY

První fází procesu přípravy byl výběr tématu bakalářské práce a garanta. Zvolil jsem si Autorskou knihu s paní Doc. MgA. Kristýnou Fišerovou, o které jsem byl přesvědčen, že mi poskytne velmi cenné rady v průběhu celé práce.

Druhou fází bylo vymyslet název a celý koncept projektu. Navázal jsem na autorský knižní objekt z minulého roku s názvem Demokratická představitost, která stále putuje na výstavě Hele kniha.

V knize jsem si vyzkoušel možnosti různého tisku na různé papíry, potisk na zajímavé materiály, všechny zdánlivě nemožné situace se mi vždy podařilo dokončit. V tuto chvíli jsem si uvědomil, že mě téma zaujalo více než jsem čekal a že bych s ním i do budoucna chtěl pokračovat. Proto jsem si Knižní objekt vybral i na bakalářskou práci. Objevila se mi možnost pokračovat a rozšířit zkušenosti, které s tímto tématem mám. Zkoušel jsem poté nové zajímavé možnosti. Zkoušel jsem tisknout na různé pauzáky, hledal jsem různé průsvity, tisknul jsem bílou barvou na černý papír, zkoušel jsem potisknout plech, plexisklo, skládal jsem makety a hledal jsem správný klíč k tomu jak vytvořit zajímavou knihu pro bakalářskou práci. Nakonec jsem použil digitální tisk na plexisklo. Všechny tyto kroky mě naučily něčemu novému a posunuly mé naučené dovednosti.

Kniha nemusí být zajímavá jen z vnějšku, i když je velice důležité, aby divák knihu zaujala, chtěl si ji otevřít a zároveň musí být zajímavá i obsahem. Proto obsah a forma tvoří jednotu. V knize byla použita plexiskla, které rozdělují jednotlivé části knihy, čímž způsobují průsvity a dodávají objektu další rozměr. Kniha dostává jiný úhel pohledu.

Třetí fázi jsem zařadil typografii jako součást obrazu, v některých místech je písmo větší, tam kde je kladen větší důraz, někde menší, kvůli objemu textu. Někdy se překrývá s obrazem a někdy je přes dvě strany.

Snažil jsem se, aby písmo bylo zajímavé a nutilo čtenáře ke čtení až do konce. Písmo není rozdělené jako formální věc, ale je tam určitá forma jednoty.

K instalaci nebylo možné mít jen knihu, i když kniha je v mé bakalářské práci nejdůležitější. Bylo nutné vytvořit doprovodný obsah. Rozhodl jsem se pro vytvoření dvou plakátů, které jsou propojené s knihou, k tomuto jsem využil animace, která bude součástí instalace.

Vyvíjel jsem se já i má kniha.

5. PROCES TVORBY

U tohoto tématu se nabízelo vytvořit autorskou knihu, která bude něčím zajímavá a nebude sloužit jako klasická kniha jen ke čtení. Věděl jsem, že budu dělat autorský knižní objekt, takže jsem vycházel z mých zkušeností.

Nejdříve jsem si musel připravit obsah, poté formu. Shromažďoval jsem si texty a později jsem musel vymyslet k obsahu ustálenou formu. Nejdříve jsem se tedy musel zabývat obsahem, což znamenalo, že jsem chtěl zkoumat současný svět, poté jsem text řadil do různých kapitol jako je například: Člověk pod diktátem čísel, Spotřební cena umění, Glitch art, Net art, Čas, Kontrolovaná náhoda, Mediální realita a binární inteligence, Veřejná média, nástroj globalizace světa, Abstrakce těla nebo Aritmetizace času a průběh procesuálních operací.

Nejtěžší bylo vybrat, která kapitola je nejdůležitější tak, aby spolu korespondovaly a poskládat je za sebou do obsahu knihy.

Poté jsem musel rozhodnout o formě. Nejlepší forma se mi jevila jako čtyři plexiskla, která rozdělovala kapitoly, které jsou natištěné na velkých lepolerech z obou stran. Vytvořil jsem tak variabilní skládačku, na kterou lze koukat ze všech stran a která se dá různými způsoby skládat. Všechno tak souvisí se vším. A jak to ve skutečnosti je - všechno je spletené dohromady.

Knihy nemá žádnou historickou posloupnost, jednotlivé kapitoly můžou být řazeny libovolně. Všechno je naráz a prolíná se v současné době.

Nic jsem nepojímal historicky, jak to začalo, od vytvoření počítače, ale rovnou vstoupil do globálního světa, kde se všechno odehrává teď a nyní.

Jak jsem se dočetl v knize *Tekutá modernost* od Zygmunta Baumana, kde se říká: *„jsme jen žijící bytosti, čisté a spontánní chemické sloučeniny, které víří a prostupuje je duch sídlící uprostřed neznámých sil vesmíru. Zázrak, prostor a čas jsou největší záhadou než kdykoli předtím. Snažíme se, aby nám věda pomalu a jemně otevírala oči, jenže se nám po každém obraze, který vidíme začne motat hlava.“*⁵

V rychlosti mizí linearita času. Současně s knihou jsem vytvořil dva plakáty, které korespondují s tématem.

Na prvním plakátu jsem použil symbol glitchartu, který je i na úvodní straně knihy. Na druhém plakátě znázorňuji vše, co je v knize použito.

⁵ BAUMAN, Z. *Tekutá modernita*. Londýn: Polity Press, 2000. 344 p. ISBN 80-204-0966-1.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

První představa byla vytvoření autorského knižního objektu.

V průběhu procesu jsem měl spoustu nápadů, vytvářel jsem si skicy a měl jsem dobrou představu o tom, jak chci celou práci vytvořit a zrealizovat.

První idea byla udělat tisk bílou barvou na černý papír a pauzák, to různě překrývat přes sebe a udělat různé pohledy, průsvity tak, aby se vše překrývalo a bylo to nějakým způsobem zajímavé.

Snažil jsem se vytvořit variabilní rozkládací věc, která může být i prostorově rozložená.

Musel jsem si vyhledat a seřadit texty, vytvořit z nich kompaktní dílo. Vytvořit určitý chaos, který zároveň má nějaký řád. *“Glitch je sice bezesporu zajímavým a ve své podstatě nekonečným, tedy neprobádatelným obzorem. Ale může se stát, bez ohledu na to, jakým způsobem se podíváme na to, že má moc zprostředkovat smysl, podněcovat emoce, nebo dokonce odcizení lidí od reality, Glitch může být také jen vyřazeným artefaktem komunikační technologie oceněný technologickými fetišisty. Jistý odstup je pro zachování zdravého rozumu proto nezbytný.”*⁶

⁶ Volně přeloženo z MANOVICH, L. *The Language of New Media*. Cambridge: Mass Media, 2001. ISBN 0-262-13374-1.

Glitch art jako chybu v obraze jsem uplatnil na plexisklech, které rozdělávaly jednotlivé kapitoly. Je to uplatněný digitální tisk na plexisklo. Plexisklo knihu dělá zajímavější, a tak jsem si nechal vylaserovat čtyři skleněné destičky o průměru 6mm. Tyto plexiskla jsou znázorněna v příloze č. 1.

S tím souvisí formát knihy, který jsem vymyslel do čtverce, jelikož čtverec souvisí s matematikou.

“Čtverec je symbolem řádu, vedle kruhu je tvarem nejvyšší formou uspořádanosti.

Má dokonale souměrné simetrální osy, a to jak středové tak diagonální. Čtverec je možno rozdělit na jakékoliv množství menších čtverců, jehož odmocnina je celé číslo, tak aby byla jeho celá jeho plocha beze zbytku těmito menšími čtverci pokryta. Čtverec nemění orientaci proporcí při otáčení o 90°. Pole v kvadratickém tvaru nutí kompozici k přísnému schématu.”⁷

Formát jsem zvolil 21cm x 21cm, plexisklo jsem o půl centimetru větší tak, aby přesahovalo přes papír. Musel jsem vymyslet vazbu knihy tak, aby se dala otáčet a rozkládat, proděravěl jsem plexisklo i papír a přidal rozevírací kroužky, které knihu zpevnily a strany se daly otáčet. Tisknul jsem na dlouhý papír o rozměru 78,9cm x 21cm z obou stran.

⁷Magické čtverce [online]. [cit. 2016-03-14]. Dostupné z: http://web.math.muni.cz/~fuchs/Efuchs/historie_pdf/mactv.pdf

Na takto velkou roli je velice obtížné tisknout, natož z obou stran. Proto jsem finální výtisk nechal vytisknout v Praze v jedné renomované tiskárně. Gramáž papíru je okolo 180g, nabíjený do čtverce, čili každá role tvoří dvě strany a tři dvoustrany.

Kniha je zpevněná dvěma otevíracími kroužky na levé straně knihy. Dva plakáty jsou tištěné na formát B1 plnobarevně.

Video je vytvořené ve photoshopu a uložené ve formátu .gif.

7. POPIS DÍLA

Vytvořil jsem autorský knižní objekt, jehož tématem je Magie čísel.

Obsah je od zobrazení čísla až po kód a metajazyk.

Jednotlivé strany knihy nejsou očíslovány, nemusí být ve stejném pořadí za sebou. Kniha je variabilní, lze do ní dle potřeby vkládat nové kapitoly. Je to odraz doby ve které žiji. Popravdě je to můj osobní deník.

Kniha je tvořena formou leporela, protože jsem ji nechtěl vytvářet jako klasickou knihu, nemá lineární posloupnost ve čtení. Překládání stran k jiným obrázkům dává jiný, ale zároveň stejný smysl.

Plexisklo je potištěno glitch artem, tj. Chybou, se kterou jsem pracoval záměrně. Je to odraz naší doby, a jak říká postmoderní filosof Michel Foucault: *“Žijeme v době simultánního v době velice sebekladeného, v době blízkého a zároveň současně vzdáleného. Je nutno promítnout svou inteligenci velmi daleko dozadu a velmi daleko dopředu, abychom pochopili přítomnost. Máme-li být přítomni, musíme být současníky budoucna.”*⁸

Žádnou chybu nelze zbavit elementu náhody, protože chyby bývají často jedním z největších zdrojů inspirace. Začal jsem proto záměrně pracovat s chybou. Lineární řád, který otevírá možnosti a dalším uvažováním řádu a chaosu. Jeví se jako jiná forma řádu.

⁸ BĚLOHRADSKÝ, V. *Mezi světy & mezisvěty*. Praha: Votobia, 1997. 194 p. ISBN 978-80-87683-04-0.

Chaos je velmi nepředvídatelný. Někteří fyzici se snaží vypočítat chaos, jen aby zjistili, že je nemožné ho dosáhnout nebo si ho představit. Přemýšlel jsem o čase. Čím víc nad ním přemýšlím, zjišťuji, že je velmi nepřesný. Je velmi jednoduché ho pochopit. Čas je jako vzduch, pokusíme-li se pochopit vzduch, není to nic. Některé obrázky, některá umělecká díla nám pomáhají přemýšlet o čase. Ale nepotřebujeme mu rozumět. I když si myslíme, že mu rozumíme. Čas děláme tím, že ho žijeme.⁹

Autorský knižní objekt je tvořen ze čtyř částí plexiskla a třech částí lepoprela. Tisk na plexisklo přidává knize další rozměr. Na titulní straně je natištěn glitch art, chyba ve vizuálním umění s nápisem MAGIE ČÍSEL, který je do obrazu zakomponován tak, aby byl záměrně schovaný, ale zároveň aby byl k přečtení.

Další plexiskla jsou potištěna šumem, který připomíná šum televizní obrazovky při ztrátě signálu. Je to odraz dnešní elektronické doby, která nemusí být zcela dokonalá.

Magazín Grapheion uvádí, že realita všedního dne používá nejdokonalejší druhy k identifikaci, mezi které patří například čárové kódy. Ty nás doprovází v klasických supermarketech, ale nejen tam, vyskytují se na kartičkách do knihovny, ale i na kufrech na letišti. Proužky s magnetem obsahují veškerá hesla s přístupy na našich kreditních nebo zaměstnaneckých kartách.

⁹ *Tatsuo Miyajima* [online]. [cit. 2016-03-19]. Dostupné z: <http://tatsuomiyajima.com/texts/interview-from-transcript/>

Leporela se rozkládají do třech částí. Knihu tvoří 30 stran textu a doprovodného obrazu. Je vytvořena jako variabilní skládačka, která se dá číst a držet v ruce, ale zároveň dokáže stát jako objekt na výstavě. Když se postaví a rozloží, působí monumentálním dojmem.

Knihu tvoří dohromady 12 kapitol. Formát knihy je 21cm x 21cm. Záměrně je formát dělaný do čtverce kvůli matematice. Vždy když se kniha rozloží, stává se z ní obdelník, který se různě skládá.

Materiál, potištěné plexisklo a papír, který tvoří skládačku se mi zdál jako ideální způsob k vytvoření knihy. Plexisklo prosvítá na papír a tak knize dodává další úhel pohledu. Knihu drží k sobě dva otevírací kroužky, které jsou přidělané na levé straně knize tak, aby se strany a plexiskla daly otáčet a tvořily dojem klasické knihy.

Ke knize jsem přidal dva plakáty B1 a animaci, která doprovází celé dílo. Knihu si lze prohlédnout v přílohách 1, 2 a 3.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Bakalářská práce posunula mé dosud nasbírané zkušenosti a dovednosti. Dospěl jsem tak já i má tvorba.

Začal jsem si uvědomovat prostor před sebou. Zjistil jsem, že na světě se vše velice rychle vyvíjí.

V dnešní době mi přijde neuvěřitelné, jak se technologie posouvá velmi rychle dopředu. Propojení člověka s robotem nám velmi často připomínají postižení lidé. Při pomoci kardiosimulátoru, umělé nohy, umělého srdce, umělých zubů nebo jakoukoliv jinou bionickou pomůckou se podobají spíše robotu nežli člověku. Doktoři dokázali například napojit zcela slepého člověka na přístroje, aby mohl vidět alespoň hrubé tvary. Je otázka času než lidstvo vytvoří lék na rakovinu, stroj času nebo lék na stáří. Jenže bude to stále současný svět? Jak na to odpoví příroda?

Možnost využití technologií, které se neustále vyvíjí, což jsou například hologramy, je neuvěřitelná. Vše jsem se snažil popsat v knize, tak jak to cítím já nebo i ostatní.

Naučil jsem se nové věci při hledání obsahu. Tématika mě velice zaujala a tak jsem hledal vždy nové informace, chtěl jsem se to naučit i pro sebe, ne jen pro mou bakalářskou práci.

Také jsem zjistil spousty nových informací z hlediska technologie.

Uvědomuji si, že možné aplikace čistého myšlení jsou nepředvídatelné, proto matematikové uplatňují estetická hlediska a hledají krásu a eleganci podobně jako umělci.

Souznění technologie a výtvarného umění. Zdá se, že umění obrací svůj pohled k vědě stále ve větší míře. Právě rovina nejabstraktnějších a nejuniverzálnějších myšlenek moderní vědy často souzní s uměleckým hledáním po povaze světa.

Pojetí technologie a umění. Vše se neustále vyvíjí a odhalují se nové prostory a to je ten můj přínos.

Objevil jsem nové možnosti vyjádření, nejen dvojrozměrnou práci, ale i další.. Moje práce má více rozměrů jako je například tisk na plexisklo nebo animace.

Používám text v prostoru, obsah a formy nabývá neustálých možností.

9. SILNÉ STRÁNKY

Silné stránky jsou dle mého názoru shodné s textem, který je uveden v předchozí kapitole – Přínos práce pro daný obor.

Zjistil jsem, že knihu dokáží vnímat jako prostorovou záležitost.

Nesoustředím se jen na obsah, ale zaměřuji se i na to, jak kniha vypadá ze zevnějšku. Musí diváka zaujmout ještě předtím, než ji otevře.

Předtím, než jsem knihu vytvořil, jsem se zaměřil na autorskou knihu, na jejich autory a objevil různorodost a neomezené možnosti při tvorbě. Zjistil jsem, že lze plnohodnotně využít svojí fantazii a kreativitu, což vnímám jako nejsilnější stránku.

Autorská kniha zůstává strážcem paměti, útočištěm vědomostí a současně i místem odporu proti jejich ztrátě. Stejně tak slouží i jako deník, nebo pracovní zápisník. Autorská kniha tedy může reprezentovat jak vlastní uměleckou výpověď, tak i sloužit integrální součástí v rámci komplexnějších uměleckých prací.

Jednou z nejzřejmějších strategií autorské knihy je bezpochyby snaha zpochybnit habitus četby o umění a o světě. A vzhledem k novým médiím, kterými se texty transformují do podoby hypertextů, bude tento stav ještě po určitou dobu přetrvávat. Protože s možností přečíst svět stojí a padá i možnost jeho vnímání.

Autorská kniha je pro mě prostorová záležitost, volnost, možnost vyjádřit své pocity.

Zjistil jsem, že typografie může být součástí uměleckého díla, součástí obrazu.

Propojení dnešní společnosti s uměním probíhá bezpočtem nových cest. Definiuje tak velice pružnou povahu tohoto vztahu.

Práce na bakalářské práci mě posunula dál z hlediska grafického designu, typografie, přemýšlení nad obsahem a pohledu na svět.

10.SLABÉ STRÁNKY

Finální výtisk vypadá zcela odlišně na obrazovce počítače a po finálním tisku. Pracuji s formátem RGB a výtisk je v odlišném barevném spektru, ve CMYKu. Například při tvorbě plakátu ve formátu B1 není na obrazovce dobře zřetelná ostrost barev a je tak možné, že vytištěný plakát bude vypadat jinak.

Obával jsem se také laserování plexiskel, pracoval jsem s tímto materiálem poprvé, ale po této zkušenosti si myslím, že ho zcela jistě využiji v dalších svých pracích. Mezi další mé obavy patřila obava z tisku na vylaserované plexisklo. Tento tisk dopadl nad mé očekávání.

Všechny slabé stránky jsem se při tvorbě bakalářské práce snažil eliminovat na minimum a vytvořit 100% výsledek, ale jak bylo popsáno výše, díky chybám se člověk učí a chyby jsou součástí našeho života.

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

11.1. KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

BĚLOHRADSKÝ, V. *Mezi světy & mezisvěty*. Praha: Votobia, 1997. 194 p. ISBN 978-80-87683-04-0.

BAUMAN, Z. *Tekutá modernita*. Londýn: Polity Press, 2000. 344 p. ISBN 80-204-0966-1.

DE CHARDIN, P. T. *Vesmír a lidstvo*. Praha: Vyšehrad, 1990. 272 p. ISBN 80-7021-043-5.

von MAUR, K. Člověk pod diktátem čísel. *Grapheion*, Praha, 1997, no. 3/4, p. 139–140. ISSN 1211-6890.

Volně přeloženo z MANOVICH, L. *The Language of New Media*. Cambridge: Mass Media, 2001. ISBN 0-262-13374-1.

11.2. INTERNETOVÉ ZDROJE

Magickéčtverce [online]. [cit. 2016-03-14]. Dostupné

z: http://web.math.muni.cz/~fuchs/Efuchs/historie_pdf/mactv.pdf

Net.art [online]. [cit. 2016-03-18]. Dostupné

z: <http://www.artlist.cz/klicova-slova/netart-4952/>

Tatsuo Miyajima [online]. [cit. 2016-03-19]. Dostupné

z: <http://tatsuomiyajima.com/texts/interview-from-transcript/>

12. RESUMÉ

As a topic of bachelor thesis I have chosen the author's book.

I am very interested in the book, most spatial resolution of these objects. I'm interested in the present world. I always want to make the content and the topic was interesting and somehow enriched me. I was glad that I can choose my topic and I named the book The Magic numbers.

People are dominated by binary code and it refers to the present time. I focus on the present. I'm interested in linking humans with numerical technologies, computers and their global confluence.

In the book I tried various possibilities for printing on a variety of materials and paper. At that moment I realized that I was very interested of the printing and I would like to continue in the future.

I put the typography as part of the image.

The aim of my work is to create an author's book object, which include the topic of Magic numbers.

The aim of the book is to show the current status of the person under the dictatorship of numbers. And at the same time reflect the contemporary arts. People are very influenced and shackled of the present time.

The installation will consist the author's book, two posters and animation.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1 - Závěrečná kniha	I
Příloha 2 - Otevřená kniha	II
Příloha 3 - Kniha jako autorský knižní objekt.....	III
Příloha 4 - Plakát 1	IV
Příloha 5 - Plakát 2	V
Příloha 6 - Animace	VI
Příloha 7 - Skicy.....	VII
Příloha 8 - Obrazová příloha	VIII
Příloha 9 - Seznam reprodukováných děl v autorské knize	IX

Příloha 1 - Závěrečná kniha

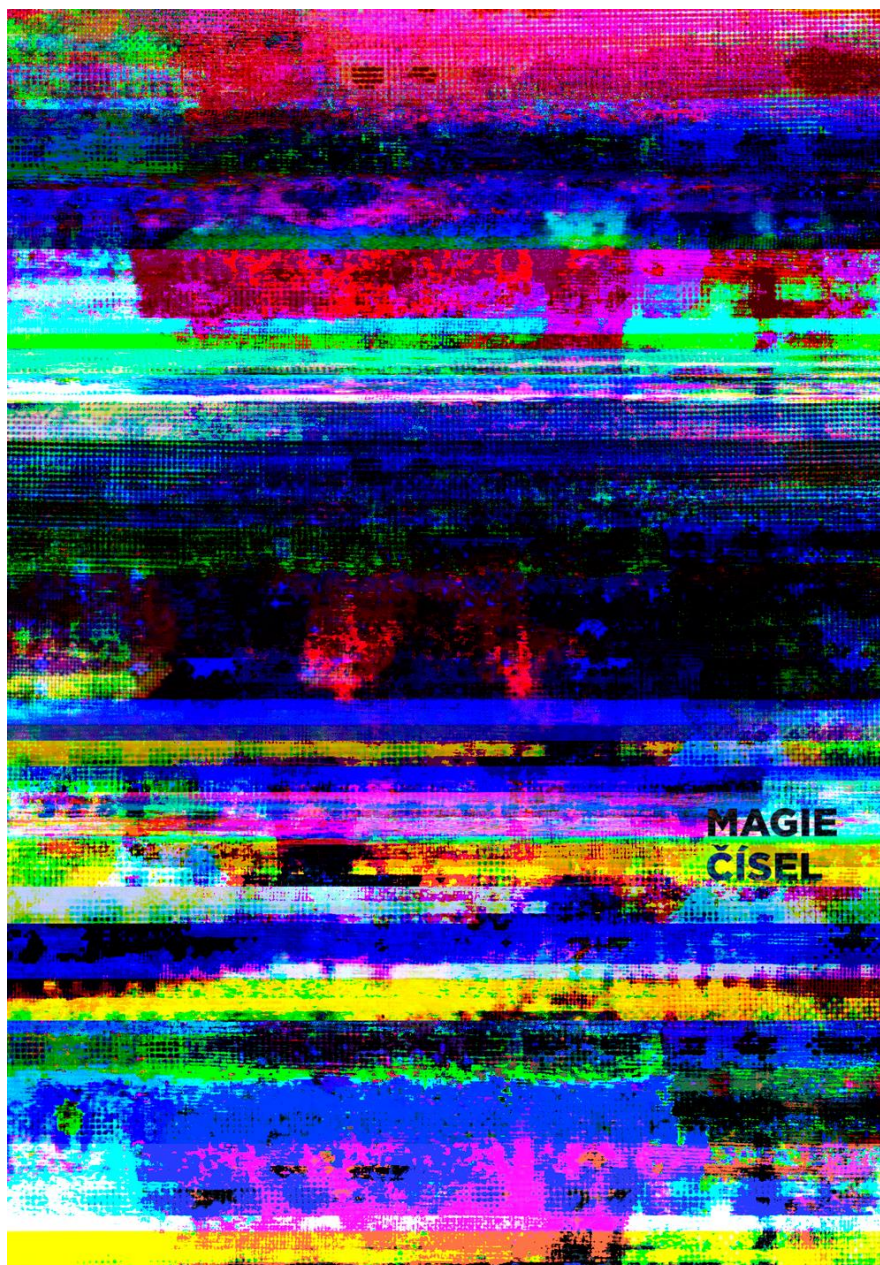
Příloha 2 - Otevřená kniha

Příloha 3 - Kniha jako autorský knižní objekt

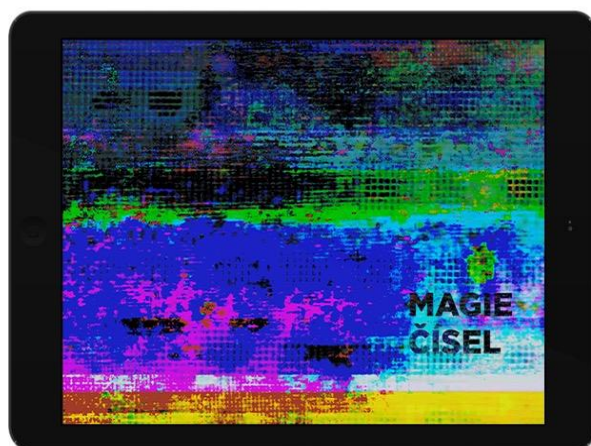
Příloha 4 - Plakát 1

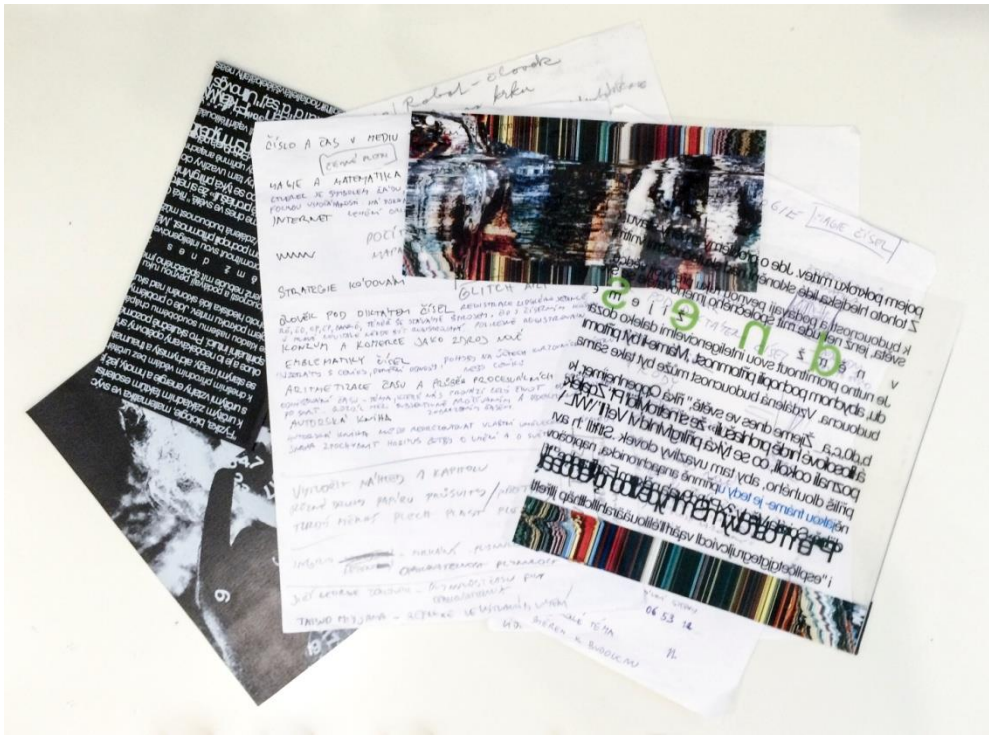
Příloha 5 - Plakát 2

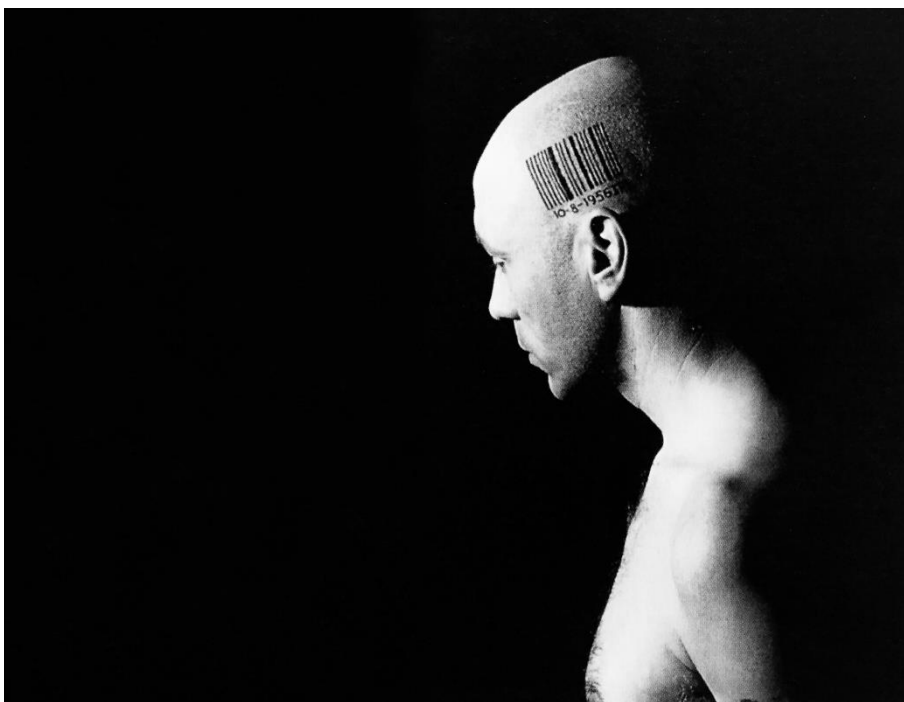
Příloha 6 - Animace

Příloha 7 - Skicy

Příloha 8 - Obrazová příloha

Příloha 9 - Seznam reprodukováných děl v autorské knize

1. Roman Opalka - Self portraits; Repeating decimal
2. Andy Warhol - 200 One Dollar Bills
3. Jonathan Borofsky - Self Portrait
4. Tatsuo Miyajima - Time Waterfall; Pile up Life no.1-Katrina; Pile up Life no.2; C.F. Lifestructurism-no.5; Counter Void; Mega Death
5. Jiří Georg Dokoupil - From Russia with Love
6. Vuk Ćosić - Deep Ascii
7. Rosa Menkman - Coded Matter(s)
8. Ingrid Ledent - Continuum Innterompu